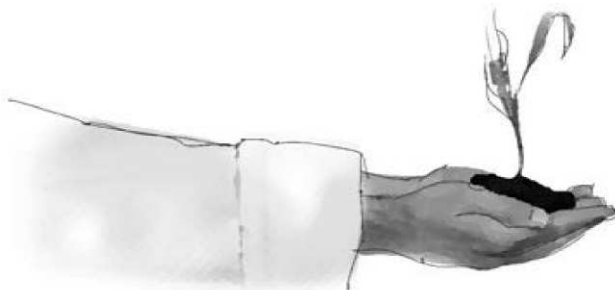

Bài Học 2

* 4 Tháng 1 – 10 Tháng 1

Huấn Luyện Môn Đồ Qua Các Ví Dụ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 2 Sa-mu-ên 12:1-7; Ê-sai 28:24-28; Ma-thi-ơ 7:24-27; 13:1-30; Lu-ca 20:9-19.

Câu Gốc: “Đức Chúa Giê-su lấy lời ví dụ mà phán những điều đó cùng đoàn dân, Ngài chẳng phán điều gì cùng họ mà không dùng lời ví dụ, để được ứng nghiệm lời đấng tiên tri rằng: Ta sẽ mở miệng ra mà nói lời ví dụ, Ta sẽ rao báo những điều kín nhiệm từ khi dựng nên trời đất” (Ma-thi-ơ 13:34, 35).

Cơ Đốc giáo thì thông minh và có ý nghĩa. Nhưng sự thông minh không thể giải nghĩa mọi thứ mà người ta làm. Người máy được tạo nên để làm nhiều việc. Nhưng chỉ có con người mới có thể yêu, khóc, cười, quan tâm, tưởng tượng, và cảm thấy bị tổn thương. Vì thế, Đức Chúa Giê-su dạy lẽ thật vĩnh cửu bằng nhiều cách. Đức Chúa Giê-su nói qua những hình ảnh giản dị từ đời sống hằng ngày để Ngài có thể đến gần dân chúng. Ngài làm vậy để trẻ em và người lớn có thể hiểu được những lẽ thật sâu xa qua các ví dụ với hình ảnh. Những câu chuyện của Đức Chúa Giê-su giúp người ta hiểu dễ dàng các tư tưởng sâu xa như sự xưng công bình, sự công bình, và sự nên thánh. Nói cách khác, các tư tưởng sâu xa thường khó hiểu khi dùng ngôn ngữ thông thường, nhưng có thể hiểu được qua những hình ảnh và các ví dụ.

Những Ví Dụ Trong Cựu Ước

Hãy đọc 2 Sa-mu-ên 12:1-7; Ê-sai 28:24-28; Giê-rê-mi 13:12-14; và Ê-xê-chi-ên 15:1-7. Những ví dụ này giúp chúng ta thế nào để hiểu hơn mối tương giao của Đức Chúa Trời với con người? Những ví dụ nào các tiên tri dùng cũng được Đức Chúa Giê-su dùng sau này trong các ví dụ của Ngài.

Tiên tri Na-than kể một ví dụ để che giấu lý do chính của cuộc thăm viếng. Lúc đầu Đa-vít tức giận vì sự bất công trong câu chuyện. Khi Na-than nói với Đa-vít rằng chính ông cũng đã làm sự bất công đó. Đa-vít có thể thấy mình đúng là tội nhân. Bằng cách này, Đa-vít tuyên bố án phạt cho chính mình. Như vậy, bằng cách dùng ví dụ, Na-than tránh được cơn giận của vua, và có lẽ cũng tránh được án tử hình cho chính mình!

Câu chuyện thơ phú của tiên tri Ê-sai có đề tài về nông nghiệp. Những thánh giả của ông biết về canh nông. Hằng trăm năm sau, Đức Chúa Giê-su cũng dùng những đề tài về canh nông. Ví dụ của Ê-sai dùng canh nông để dạy về sự thương xót vô giới hạn của Đức Chúa Trời trong khi trừng phạt. Đoạn mười hai trong sách Hê-bơ-rơ cũng cho thấy Đức Chúa Trời dùng hình phạt của Ngài như những dụng cụ để sửa phạt dân sự. Ngài không dùng chúng như khí giới để trả thù. Sự trừng phạt của Đức Chúa Trời được dùng để giúp dân sự trở về với Ngài. Nhưng nếu dân sự vẫn cứng đầu và phản nghịch, thì tiếp theo là sự trừng phạt lớn hơn.

Ví dụ của Giê-rê-mi là một thí dụ đáng sợ về sự phán xét. Đấng Christ cũng dùng ví dụ về sự phán xét với các người nghe Ngài. Nhưng loài người vẫn phản loạn chống lại Đức Chúa Trời. Và khi họ làm vậy, Ngài để họ kinh nghiệm những hậu quả mà họ đã lựa chọn

Tại sao kể chuyện là một cách hùng hồn để giải nghĩa lẽ thật? Những câu chuyện bạn thích nhất là gì? Tại sao bạn thích các chuyện đó? Hãy đem câu trả lời của bạn tới lớp học trong ngày Sa-bát?

Xây Dựng Sự Khôn Ngoan

Xin đọc Ma-thi-ơ 7:24-27. Những câu này giúp chúng ta thế nào để hiểu hơn về sự làm môn đồ Cơ Đốc? Bạn nghĩ tại sao Đức Chúa Giê-su dùng thí dụ từ thiên nhiên để dạy một lẽ thật rất quan trọng như vậy?

Sự giáo dục thì rất thông thường đến nỗi chúng ta không nghĩ nhiều về điều đó nữa. Nhưng trong thời Kinh Thánh, số người không được giáo dục thì nhiều hơn người được giáo dục. Thật ra, nhiều thầy thông giáo có quyền thế vì họ có thể đọc và viết. Vì vậy, Đức Chúa Giê-su dùng các thí dụ hằng ngày để những người không học cũng có thể hiểu được.

Trước khi Johannes Gutenberg phát minh ra máy in, sách được viết bằng tay trên khắp thế giới. Viết sách bằng tay cần rất nhiều thì giờ. Và ít người có thể mua nổi. Vì vậy, người ta nhận được thông tin bằng lời nói hoặc từ truyền thuyết và các ví dụ.

Đức Chúa Trời ban sự cứu rỗi cho cả nhân loại. Vì thế, chúng ta không ngạc nhiên là Đấng Christ dùng lời nói để rao giảng sứ điệp để Ngài có thể truyền đến càng nhiều người càng tốt. Từ thế hệ này qua thế hệ khác, người ta vẫn còn học về món quà cứu rỗi của Đức Chúa Trời bằng lời truyền miệng qua các chuyện tích.

..

Hãy đọc Lu-ca 14:27-33. Chúng ta học được những bài học nào từ các câu chuyện này? Những thí dụ ở đây cho thấy sự hiểu biết của chúng ta về sự làm môn đồ thế nào?

Sự xây cất đòi hỏi có kế hoạch. Trước khi bắt đầu xây cất một cơ sở, người ta phải tính sẽ tốn kém bao nhiêu. Cũng một cách đó, sự làm môn đồ đòi hỏi có kế hoạch. Những phép lạ của Đức Chúa Giê-su về việc cho người ta ăn và chữa lành người bệnh có thể làm các môn đồ nghĩ rằng đi theo Ngài thật dễ dàng. Nhưng Đức Chúa Giê-su khuyến khích các người nghe Ngài hãy nghiên cứu về toàn thể chương trình. Ngài muốn họ biết rằng đi theo Ngài, họ phải trả một giá rất cao bằng sự hy sinh và đau khổ. Xin lưu ý, Đức Chúa Giê-su chia sẻ sứ điệp này bằng cách dùng những biểu hiệu và thí dụ. Ngài không đưa cho họ một bảng danh sách về những nan đề mà các môn đồ Ngài phải đối diện

Ví Dụ Về Canh Nông

Hãy đọc Ma-thi-ơ 13:1-30. Đức Chúa Giê-su dạy gì cho những người nghe Ngài về sự làm môn đồ? Các Cơ Đốc nhân hiện đại học được gì từ các ví dụ này?

Ví dụ của Đấng Christ về người gieo giống thì quen thuộc với nhiều độc giả. Và các người nghe Chúa có thể hiểu dễ dàng câu chuyện này. Vì trong chuyện đó có sự liên kết rõ ràng với sự làm môn đồ. Đức Chúa Giê-su thách thức các người nghe Ngài hãy suy nghĩ lại về vị trí của họ như môn đồ của Ngài. Ngài không nói thẳng với mỗi người. Ngài nói qua các ví dụ. Khi làm vậy, Ngài mời các môn đồ hãy tự xét mình. Qua sự xét linh hồn mình, các môn đồ có thể biết họ có thật sự cần những gì họ đang có chẳng. Họ có thể xét lại sự sẵn lòng hy sinh của họ. Họ có thể lựa chọn lối sống làm môn đồ trung tín với sự hiểu biết đầy đủ về sự lựa chọn của mình.

Đồng thời, sự làm môn đồ thật đặt trách nhiệm phán đoán người khác vào tay Đức Chúa Giê-su. Sự phán xét của con người thì bất toàn. Kiến thức của con người có giới hạn. Chỉ có Đức Chúa Trời có sự hiểu biết hoàn hảo. Đức Chúa Giê-su cũng cảnh cáo rằng Sa-tan có thể cản đường các môn đồ. Tuy nhiên, các môn đồ không thể để sự phán xét của họ cho những tín đồ khác. Đó là vì các tín đồ khác có thể là cỏ lùng, chứ không phải lúa mì. Và cả hai sẽ lớn lên cho tới mùa gặt.

“Sự vinh hiển của Đức Chúa Trời là một sự mâu nhiệm đối với con người. Nhưng sự vinh hiển này có thể thấy được trong hình thể của Đấng Christ. Loài người có thể học những điều không biết qua các điều mình biết. Những điều của thiên đàng được bày tỏ qua các điều ở dưới đất.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 17.

Trong ví dụ về người gieo giống, Đức Chúa Giê-su nói, “sự mê đắm về của cải” (Ma-thi-ơ 13:22). Ngài đang nói về gì? Làm thế nào “sự mê đắm về của cải” lừa gạt ngay cả những người không giàu có?

Một Thứ Chiến Tranh Khác

Công việc của Đấng Christ làm đảo lộn mọi thứ trong xã hội vào thời đó mà không sử dụng các vũ khí chiến tranh. Các dụng cụ của Ngài mạnh hơn kiếm hoặc dao. Dụng cụ của Ngài là những lời giảng dạy thay đổi đời sống được giải thích bằng ngụ ngôn và ví dụ. Những lời này trở nên khí giới của Đấng Christ trong cuộc chiến chống lại kẻ ác.

Phương pháp tấn công của Đấng Christ làm nhiều nhà lãnh đạo ngạc nhiên. Ngài rất nổi tiếng với đám đông và các nhà lãnh đạo không thể chống lại quyền lực này. Nhiều ngụ ngôn của Ngài cũng có những sứ điệp chống lại các nhà lãnh đạo. Các người lãnh đạo tôn giáo thấy họ mất ảnh hưởng trên dân chúng khi sứ điệp của Đấng Christ cảm hóa lòng người ta.

Xin đọc Ma-thi-ơ 21:28-32; Lu-ca 14:16-24; và Lu-ca 20:9-19. Có những sứ điệp mạnh mẽ nào qua những ngụ ngôn này? Những ngụ ngôn này nói về một hạng người nào đó, nhưng các nguyên tắc nào cũng chỉ về chúng ta, dù chúng ta là ai?

“Ngụ ngôn về vườn nho không những chỉ về nước Do Thái, nhưng cũng có một bài học cho chúng ta. Hội thánh trong thế hệ này đã được Đức Chúa Trời ban cho nhiều quyền lợi và ơn phước. Và Ngài mong đợi dân sự Ngài dùng những sự ban cho đó để làm vinh danh Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 296.

Chúng ta đã được Chúa ban phước rất nhiều. Chúng ta đã được chuộc bằng huyết của Đấng Christ. Chúng ta đã được sự cứu rỗi dựa trên sự công bình của Ngài. Chúng ta đã được ban cho lời hứa sự sống đời đời. Và chúng ta được ban cho Đức Thánh Linh. Nhưng thật rất dễ để quên tất cả những gì chúng ta có. Hay giống như những người trồng nho trong ngụ ngôn, chúng ta có thể không ý thức mình đang làm gì. Cuối cùng, sự thiếu ý thức không bào chữa cho họ trong ngày phán xét. Và điều đó cũng không bào chữa cho chúng ta

Bạn thường bị lừa gạt thế nào trong quá khứ về tình trạng thiêng liêng của mình? Bạn đã học được gì từ các kinh nghiệm này để giúp bạn không làm cùng những lỗi lầm đó?

Tài Sáng Tạo Ngụ Ngôn Của Đấng Christ

Sau khi Đấng Christ kết thúc công việc Ngài trên đất, việc kể những ngụ ngôn dường như ngừng lại trong Kinh Thánh. Tại sao? Chắc chắn phần còn lại lớn nhất trong Tân Ước tập trung vào Phao-lô. Ông viết mười bốn sách trong Tân Ước. Và gần một nửa lịch sử hội thánh của Luca trong Công vụ cũng tập trung vào Phao-lô. Tuy nhiên, Phao-lô đã không sử dụng những chuyện ngụ ngôn theo cách Đức Chúa Giê-su đã làm. Nhưng ông vẫn thực hiện nhiều tư tưởng của mình dùng các thí dụ, hình ảnh, và so sánh (xin đọc Rô-ma 7:1-6; 1 Cô-rinh-tô 3:10-15; 2 Cô-rinh-tô 5:1-10).

Phao-lô không phải là người kể chuyện. Nhưng các tác phẩm của ông không nhàm chán. Chúng có nhiều thí dụ hay. Bài giảng của Đấng Christ và bài viết của Phao-lô cho thấy cách hành văn khác nhau, nhưng cả hai đều có những tư tưởng sáng tạo.

Những người viết Tân Ước khác cũng dùng ví dụ gần giống như Đấng Christ dùng. Gia-cơ là em của Đức Chúa Giê-su viết, “Giả thử có người đeo nhẫn vàng, mặc áo đẹp, vào nơi hội anh em” (Gia-cơ 2:2). Ông viết như vậy để dạy một bài học. Nhưng em của Đức Chúa Giê-su và các môn đồ khác không dùng những câu chuyện nhiều như Đấng Christ đã dùng. Tuy nhiên, “Người sẽ qua đi như hoa cỏ” (Gia-cơ 1:10). Hay “Hãy xem những chiếc tàu” (Gia-cơ 3:4). Sự hiện thấy của Phi-e-rơ là một thí dụ khác (Công vụ 10). Và sách Khải huyền cũng có nhiều biểu tượng và thí dụ như, “Khi rồng thấy mình bị quăng xuống đất, bèn đuổi theo người đàn bà đã sanh con trai” (Khải huyền 12:13)

Hãy lựa chọn hai của các câu sau đây và cho thấy những sự so sánh nào hay hình ảnh nào: Công vụ 10:9-16; Gia-cơ 3:3-12; Khải huyền 12:7-17; 18:9-20; và 19:11-16. Các câu này có những sử điệp khác nhau nào? Có các thí dụ nào được dùng cho mỗi sử điệp? Nguyên tắc thì giống nhau, dù nguyên tắc được diễn tả cách nào: ví dụ, so sánh, các thí dụ khác giúp chúng ta hiểu rõ hơn những tư tưởng dạy trong Kinh Thánh. Bằng cách này, Đấng Christ và các môn đồ Ngài xây dựng trên kinh nghiệm của người nghe. Họ làm vậy bằng cách dùng những sự so sánh và thí dụ để dạy các lẽ thật rõ ràng hơn. Chúng ta không nên sợ làm như vậy khi đúng lúc.

Thứ Sáu

*10 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc:

Hãy đọc Ellen G. White, “Teaching in Parables,” tr. 17-27, trong *Christ’s Object Lessons*.

“Đức Chúa Giê-su muốn làm người ta tò mò và có nhiều câu hỏi. Ngài cố gắng đánh thức những người không quan tâm, và đem lẽ thật vào lòng họ. Sự dạy dỗ dùng ngụ ngôn được nhiều người ưa thích. Người Do thái và người các nước khác cũng tôn trọng và chú ý đến các ngụ ngôn. . . .

“Nhiều lần, Đấng Christ có các lẽ thật để dạy khi người ta chưa sẵn sàng chấp nhận hay hiểu. Vì thế, Đức Chúa Giê-su dùng ngụ ngôn để giảng dạy. Bằng cách liên kết sự dạy dỗ của Ngài với đời sống hoặc thiên nhiên, Ngài giữ được sự chú ý và gây ấn tượng trong lòng họ. Sau đó, khi người nghĩ về những thí dụ của Đức Chúa Giê-su, họ nhớ hơn những lời của vị Giáo sư từ trời. . . .

“Đức Chúa Giê-su tìm con đường vào lòng người. Khi dùng thí dụ, Ngài trình bày lẽ thật bằng nhiều cách khác nhau để đi vào những tâm trí khác nhau.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 20, 21.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Đức Chúa Giê-su dùng các chữ tượng hình và thí dụ từ những thứ mà người nghe Ngài biết rất rõ. Bạn có thể dùng gì từ văn hóa của mình để giúp dạy những lẽ thật thiêng liêng?
- 2 Đức Chúa Giê-su dùng thí dụ từ bối cảnh nông nghiệp. Nhưng nhiều Cơ Đốc nhân đầu tiên lớn lên ở thành phố. Những thí dụ nào về “thành phố” bạn có thể tìm thấy trong các bức thư của Phao-lô hoặc các người viết khác trong Tân Ước?
- 3 Hãy nghĩ về một câu chuyện hay. Có những phần nào làm câu chuyện đó hay? Chúng ta có thể dùng các phần này thế nào trong việc làm chứng của chúng ta?
- 4 Hãy đọc Lu-ca 16:19-31. Đức Chúa Giê-su dùng loại chuyện nào ở đây? Các câu này dạy chúng ta gì về sự dùng tiểu thuyết khi chúng ta dạy những lẽ thật thiêng liêng?